

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z odwołania F. K.
przeciwko Wojskowemu Biuru Emerytalnemu w K.
o wysokość świadczenia i odsetki,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 lipca 2011 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 16 grudnia 2009 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wnioskodawca złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 16 grudnia 2009 r. Zaskarżonemu w całości wyrokowi zarzucono: 1) niewłaściwe zastosowanie art. 6 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin w brzmieniu obowiązującym 1 stycznia 1993 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36 ze zm. po wejściu w życie o rentach i emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Dz. U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.), 2) błędną wykładnię art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o rentach i emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, 3) błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 32 ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin.

Wniesiono o „uwzględnienie skargi kasacyjnej”, uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w całości i przekazanie sprawy do ponownego jej

rozpoznania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i wydanie orzeczenia co do istoty.

Sąd Najwyższy postanowieniem z 5 października 2010 r. zwrócił skargę kasacyjną Sądowi Apelacyjnemu celem wezwania pełnomocnika skarżącego do uzupełnienia jej braku w postaci wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i uzasadnienia tego wniosku.

Pełnomocnik skarżącego w piśmie z 7 marca 2010 r. wniósł o przyjęcie skargi do rozpoznania, „ponieważ skarżony wyrok stanowi zdaniem autora Skargi Kasacyjnej naruszenie praw nabytych byłego żołnierza zawodowego, aktualnie pobierającego świadczenie emerytalne z Wojskowego Biura Emerytalnego [...]”. Dalej stwierdzono jedynie, że „zważywszy na specyfikę niniejszego zagadnienia (odmienne uregulowania systemu emerytalno-rentowego tzw. „służb mundurowych” w stosunku do powszechnego systemu emerytalno-rentowego, niniejsza sprawa wymaga niewątpliwie odpowiedniego naświetlenia ze strony Sądu Najwyższego). Uzasadnienie merytoryczne (podstawy prawne i kwestia faktograficzna) są zawarte w części dyspozytywnej niniejszej Skargi Kasacyjnej w punktach 1-3 oraz w całości uzasadnienia wspomnianej Skargi Kasacyjnej i niejako reasumując jej wywód kwestią sporną jest naruszenie uprzednio nabytych praw emerytalno-rentowych emerytów wojskowych, którzy odeszli z zawodowej służby wojskowej w 1985 r., a więc pod rządami wówczas obowiązującej ustawy z dnia 16 grudnia 1972 o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin przed jej nowelizacją z dnia 10 grudnia 1993 r. W tym stanie rzeczy niniejszy wniosek o przyjęcie Skargi Kasacyjnej do jej rozpoznania wraz z uzasadnieniem zawartym w tej Skardze jest w pełni zasadny i zdaniem skarżącego zasługuje na rozpatrzenie i merytoryczne”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ §2 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienie. Skarżący nie tylko, że nie uzasadnił w wymagany przez przepisy k.p.c. sposób owego wniosku, ale nawet nie wskazał, która z okoliczności z art. 398⁹ § 1 k.p.c. miałyby uzasadniać przyjęcie skargi do rozpoznania.

Skoro wniosek nie poparty argumentacją prawną, przez którą skarżący starałby się wykazać, na czym polega istotność zagadnienia i z jakich względów istnieje potrzeba jego wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy, nie stanowi spełnienia kwalifikowanych wymagań konstrukcyjnych skargi kasacyjnej i prowadzi do odrzucenia skargi już przez sąd drugiej instancji (przykładowo postanowienie SN z 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, LEX nr 560581), to tym bardziej do odrzucenia kwalifikuje się skarga, które nie tylko nie zawiera uzasadnienia wniosku, ale w której sam wniosek o przyjęcie jest wadliwie skonstruowany.

Rzeczą Sądu Najwyższego przy ocenie, czy skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania, nie jest doszukiwanie się w uzasadnieniu podstaw skargi jurydycznej argumentacji mającej wykazać istnienie okoliczności uzasadniającej przyjęcie jej do rozpoznania (podobnie postanowienie SN z 16 kwietnia 2008 r., I CZ 11/08, LEX nr 393883). Z urzędu Sąd Najwyższy bierze jedynie pod uwagę nieważność postępowania.

W związku z powyższym, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia.